

Dag lieve mensen,

Het is alweer enige tijd geleden dat de laatste nieuwsbrief verstuurd is. Een van de redenen is dat het Coronavirus alles wat in de war heeft gebracht. En ook mijn drukke baan die veel tijd in beslag neemt. Bij zuster Valapilla werd ook noodgedwongen alles stilgelegd vanaf maart.

De retraites in Huis Raphael zijn nu in Juni weer begonnen, wel met een gelimiteerd aantal van ongeveer 50 personen.

We beginnen met een stukje van de lezing van de zuster uit de retraite in Medjugorje 2018.

In deze lezing gaat het voornamelijk over het tot inkeer komen.

De zuster zegt: we weten niet wanneer we nog kunnen omkeren om ons tot Jezus te wenden. We hebben nu nog de tijd. Wie weet hoe lang hij nog leeft? Alleen God weet dat. We moeten de keuze voor Jezus maken. We kunnen ook niets meenemen, geen tassen, foto's of geld, alles blijft achter. In het Lucas evangelie staat; niemand kan zijn leven verlengen. Mensen denken dat als ze niet ziek zijn ze geen God nodig hebben. Maar als ze ziek zijn komt men naar de zuster voor genezing en gebed. En als ze dan genezen zijn, denken ze dat ze God niet meer nodig hebben. Juist dan moet je verbinding houden met Jezus en hem danken. Wat denk je dat als je gestorven bent wat er van je overblijft? De wormen hebben echt alles al opgegeten, maar de ziel blijft en gaat naar God.

We moeten Jezus tijd geven, en dan niet op de klok kijken.

U weet dat Jezus eens gezegd heeft:

Houd geen tijd of boekhouding bij van de tijd die u mij schenkt, daar alle tijd mij toebehoort

Zuster Valapilla was voor deze retraite in Medjugorje, eerst nog in Oostenrijk voor een retraite.

Hier was een man naar haar toegekomen met maagkanker. Hij kon vrijwel niets meer eten vanwege ondragelijke pijn, hierdoor was hij dan ook zeer sterk vermagerd. In Oostenrijk mocht hij al een kleine genezing ontvangen, wellicht als voorbereiding op zijn latere totale genezing.

Voor de retraite belde hij mij dat hij voor het laatste stukje genezing nu graag mee wilde gaan naar Medjugorje. Wat had hij een vertrouwen in Jezus en zijn Barmhartigheid!

En hij werd genezen. Ik heb zelden iemand zo gelukkig zien reageren, spontaan begon hij te dansen. Tijdens het middageten zat hij tegenover mij en was nogal rijkelijk met peper en zout zijn maaltijd aan het verrijken. Ik zei hem, doe misschien wat voorzichtiger dit kan uw maag waarschijnlijk niet goed verdragen! Hierover maakte ik mij wel wat zorgen
Laten we maar zeggen, genezen is genezen.

En dat terwijl hij vrijwel niets meer kon eten. Ik heb hem gezien de eerste dagen van binnenkomst, zijn toestand was hopeloos.
Nu was hij veranderd in een totaal nieuw mens.

Een andere mooie getuigenis van een gezin uit Duitsland.

Zij hadden reeds verschillende malen retraites gevolgd bij zuster Valapilla en vele gebedsdagen sinds 2003. Bij zuster Valapilla kwam het gezin tot besef dat ze wel erg bijgelovig waren en met mensen verbonden waren die occulte en esoterische praktijken eropna hielden.

Hun huwelijk was problematisch en het hele gezin kon niet zonder antidepressieve geneesmiddelen.

Hun leven zat eigenlijk compleet op een dood spoor en ze hadden meermaals de gedachten om te gaan scheiden.

Maar zuster Margaritha had hun in gesprekken geadviseerd dagelijks naar de Heilige mis te gaan en voor hun voorouders te bidden. Spoedig hadden ze zoveel kracht ontvangen bij de Heilige mis dat ze hun antidepressieve geneesmiddelen konden weglaten. En ook haar kinderen konden het adhd middel ritalin nu weglaten. Ze heeft vastgesteld dat alle zogenaamde natuurartsen die ze toentertijd bezocht, werkten met occulte geneesmiddelen uit het verre oosten. In de heilige schrift las ik toen in Jezus Sirach 38 vers 9-14 dat ik het boze moet vermijden en de dokter in mijn leven moest laten. Toen besloot ik God de eerste plaats te geven in mijn leven en alleen nog mijn eigen huisarts te bezoeken indien nodig.

Haar man vond via de zuster weer een levendige betrekking tot God terug en ze gingen nu samen dagelijks naar de Heilige mis. Maar tevens werd er iedere dag samen de rozenkrans gebeden.

Ondanks vele moeilijkheden bekenden ze dat ze iedere dag opnieuw beginnen moesten.

En ieder keer opnieuw ook moesten bijtanken op de Gebedsdagen bij zuster Valapilla.

Nu in Medjugorje konden ze hun relatie tot Jezus verder verdiepen.

We konden er ontdekken dat we vooral horende moesten worden.

We hebben genade ontvangen. We beginnen in de ochtend met het rustig aanschouwen van een afbeelding van Jezus en hem hierbij in ons Hart toehoren. Dit toehoren en aanschouwen van Jezus geeft ons veel kracht. Sinds we intensief met Jezus omgaan zijn veel wereldse zaken onbelangrijk geworden.

Maar ons gemeenschappelijk leven is beter geworden. In Medjugorje konden we ons 23-jarig huwelijk vieren waarvoor we God en Zuster Margaritha zeer dankbaar zijn.

Want door hun hulp hebben we nu een prachtige familie en ondertussen 3 kleinkinderen.

Dan nu een andere bijzondere getuigenis van een deelnemer van de retraite in November vorig jaar in Banneux 2019

Zij bezocht samen met een vriendin voor het eerst een gebedsdag bij Huis

Raphael in 2018

Dit eerste bezoek maakte een nogal verdeelde indruk op haar.

Laten we zeggen ze dacht zelfs, ik ben bij een soort van sekte beland!!

Lofprijzing en in de geest vallen zijn geen alle daagse verschijnselen voor de doorsnee kerkbezoeker.

Deze bijzondere indruk moest zij eerst in stilte verwerken ter voorbereiding op haar verdere groei naar Jezus en Maria zo blijkt achteraf.

Wel kreeg ze na de zegening door Zuster Valapilla het advies een retraite te gaan volgen. Dit zegt zij nooit zonder reden. Het kan zijn dat Jezus hiervan de noodzaak ziet en dit dan aangeeft.

In januari 2019 kreeg ze de diagnose kanker. In de periode na haar bezoek aan Huis Raphael voelde ze toch een merkbare groei naar Jezus.

Ook ging ze regelmatig te biecht maar iedere keer had ze hierna toch een gevoel, ik ben nog niet alle last kwijt! Zij leefde onbewust, nog niet volledig in overeenstemming met Gods geboden.

Mede door haar gelovige vriendenkring en biecht bij een andere pastoor kwam het besef dat ze voor God in zonde leefde en had geleefd. Voor haar deelname aan de retraite is zij toen nog getrouwd.

Wat haar zelf bijzonder opviel was haar totale overgave aan Jezus en een gevoel van: ik doe alles wat hij mij vraagt. Ze verkreeg nu ook het gevoel gedragen te worden.

Verder was zij nog verbonden met mensen in een Whatsapp gebedsgroep, die voortdurend voor haar deden bidden. Dit gaf haar dan ook bijzonder veel kracht, wetende door zoveel mensen te worden gedragen in gedachten en gebed. Na deze retraite zou er een grote operatie volgen om de tumor te verwijderen.

Tijdens de retraite zo vertelde ze, werden haar armen en handen als het ware omhooggetrokken wat haar tijdens de lofprijzing een ongelooflijke bevrijding gaf. Ook mocht zij tijdens het aanroepen van de Heilige geest, de gave van tongentaal ontvangen.

Een grote ontdekking was, zo vertelde ze, dat ze voor "*zichzelf*" nu om vergeving kon vragen.

En dat gaf pas echte vrijheid. Toen de zuster haar naar voren riep om voor haar te bidden voelde ze al rustende in de geest een grote warmte over haar lichaam, maar ook de aanraking van Jezus.

Tevens de aanwezigheid van Maria, en haar mildheid.

Ze mocht geen genezing ontvangen tijdens de retraite, al was Jezus in contact met haar en Maria.

Dit was waarschijnlijk een voorbereiding op de operatie die direct na de retraite plaatsvond. Het telefoontje ontving ze op de laatste dag van de retraite (er was iemand uitgevallen).

Na overleg met een priester met de vraag moet ik mij wel laten opereren nu ik waarschijnlijk mogelijk een genezing heb ontvangen?

Hij antwoorde dat Jezus ook door de handen van een arts werkt. Dit kon geen toeval zijn.

En dat is eigenlijk nog eens bevestigd door de verschijning van Maria aan haar

op de dag van de operatie. Maria liep met haar aan de hand terug naar bed na een bezoek aan het toilet.

Zij zei: leg nu je telefoon weg, ga bidden en ga dan slapen.

Maria gaf haar de moederlijke liefde die zij op deze wijze nog nooit had mogen ervaren.

Vol tederheid en aandacht, net als Jezus tijdens het rusten in de Heilige Geest.

Als u deze getuigenis leest ziet u een duidelijke bewustwording en verandering van inzichten in een tijdsbestek van 2 jaar. En dat eigenlijk met de ogenschijnlijk simpele keuze niet meer in zonden te leven maar zich voornamelijk op Jezus te richten.

Kan dat eigenlijk wel?

Ja, maak gewoon deze keuze, dan zorgen Jezus en Maria voor de rest en we verkrijgen dan altijd veel meer genade als we eigenlijk oorspronkelijk zouden mogen verwachten.

Als zij door haar ziekte door God zou zijn geroepen.

Dan zou zij er klaar voor zijn geweest! Zoals zuster Valapilla vaker in haar lezingen zegt en ook in de bijbel staat:

Als de bruidegom voorbijkomt ben je dan klaar voor het feest?

Mijn dank ook namens alle lezers dat deze getuigenissen ons mensen altijd een inkijk geven hoe eenieder zo denkt en zijn geloof beleeft. Maar tevens hoe we eigenlijk kunnen omgaan met de verschillende noodsituaties die we in ons dagelijks leven zo tegen kunnen komen.

En dat we een zo enorm geschenk van Jezus mochten ontvangen, dat we Zuster Valapilla, zuster kiliana, pastoor Huber en alle lieve mensen om haar heen hebben mogen leren kennen. Die echt hun hele ziel en zaligheid opofferen om ons mensen dichterbij Jezus en Maria te brengen. Alleen al het gegeven dat er 100.000 mensen retraites hebben gevolgd.

Waarvan vele vele mensen in alle continenten over de hele wereld op verschillende wijze genezingen mochten ontvangen.

Jezus leeft nu

Momenteel is er nog geen vooruitzicht op het hervatten van gebedsdagen.

Wel heb ik de vraag bij de zuster gelegd of er misschien een retraite met vertaling kan plaats vinden bij Huis Raphael zelf, met bijvoorbeeld alleen Nederlandstalige deelnemers.

En of er nog op andere plaatsen retraites kunnen plaats vinden.

Dit behoort waarschijnlijk tot de mogelijkheden.

Zodra hierover meer bekend is laat ik u dit uiteraard direct weten.

In de loop van December komt weer de volgende nieuwsbrief met een getuigenis van de retraite in September waar ik zelf ook bij aanwezig mocht zijn. Verder is er een bijlage bij met vertaling door Monique van lofliederen van Huis Raphael vertaald in Nederlands (u kent haar wel ze is vrijwel iedere

Nederlandstalige retraite aanwezig met gitaar en engelenstem).

Zoals u weet ontvangt zuster Valapilla regelmatig visioenen van Jezus. Hiervan zullen we er twee nader toelichten

Daarbij ook nog een korte uitleg over het leven in Goddelijke Wil opgetekend door Luisa Piccarreta.

Verder is er nog een vraag gekomen van iemand, of zuster Valapilla op de hoogte is van Luisa Piccarreta? Ik heb dit met haar besproken en alle Duitstalige en Engelstalige deelnemers dus ook Huis Raphael krijgen altijd een nieuwsbrief in hun taal met precies dit zelfde schrijven.

Verschillende vrijwilligers bij Zuster Valapilla waren al op de hoogte van Luisa Piccarreta en er bevind zich in Duitsland ook al veel lectuur hierover.

Het is gelukkig al wat bekender in België, in Nederland helaas nog zeer weinig. In Spanje, Amerika, Italië, Duisland is het al meer bekend.

Ik hoop dat u allen gezond blijft in deze voor iedereen bijzonder vervelende tijd.

Jezus zegt in de kleine zielen: Zeg met heel uw hart deze akte van geloof, hoop en liefde:

Mijn God!.... ik geloof!.....ik aanbid!.....ik hoop!.... ik heb vertrouwen!.....ik bemin U!

Overweeg deze enkele woorden, die alle innerlijke leven samenvatten en die er waarlijk de grondslag van zijn.

Een engel heeft in Fatima precies dezelfde woorden gezegd aan de kinderen. Maar dan nog als volgt: Mijn God, ik geloof in U, ik aanbid U, ik hoop op U en ik bemin U. Ik vraag U vergiffenis voor hen die niet in U geloven, U niet aanbidden, niet op U hopen en U niet beminnen.

Daarna stond de engel op en zei: Zo moeten jullie bidden. De harten van Jezus en Maria luisteren naar jullie smeekbeden.

Maria en Jezus wensen dat u dit bid! Het zal u ook de nodige kracht geven.

Met vriendelijke groet,
Joep Habets

[Naar de website](#)